HEBREALAISKIRJE 2. LUKU, OSA II

(Hebrews Chapter 2, #II)
57-0825E · Jeffersonville, Indiana, USA, 25.8.1957

94 ...tutki ensin Kirjoituksia, joten hän saattoi verrata sitä ja nähdä oliko se Totuus tai ei. Hän otti sen Totuutena Vanhan Testamentin mukaan. Paavali oli Vanhan Testamentin oppinut. Kuinka moni tietää sen? [Seurakunta vastaa: "Aamen."] Hänet oli opetettu erään hänen päivänsä parhaan oppineen alaisuudessa, Gamalielin; hän oli huomattava oppinut. Ja Paavali tunsi Vanhan Testamentin. Ja uskon hänen ensimmäisen ravistelunsa olleen, niin kuin sanoin tänä aamuna, silloin, kun hän oli todistajana Stefanuksen kivittämisessä. Jonkin on täytynyt saada ote Paavalista, koska kautta kaikkien kirjoitustensa, hän jatkuvasti viittasi siihen sanoen: "Minä en ole arvollinen, koska vainosin Seurakuntaa kuolemaan asti. Minä olen vähäisin heidän joukossaan."

95 Oi, mutta Jumalalla oli erilainen ajatus siitä. Hän oli yksi tuon päivän mahtavimmista miehistä.

Nähdä Pyhä Paavali
Kirkkaassa ja kauniissa viitassansa (runoilija sanoo)
Oi, siellä on varmasti oleva huutoa
Kun me kaikki kohtaamme siellä.

Tuona suurena päivänä, kun näen hänen saavan marttyyrin kruunun, marttyyrin palkan.

96 Seisoin pienen kynän kanssa täällä äskettäin; jolla hän kirjoitti nämä Kirjeet. Ja sitten he hakkasivat hänen päänsä pois. Ja heittivät hänet viemäriin, pestäkseen tuon likaviemärin. Ja tämä pieni juutalainen siellä, hän sanoi: "Minä kannan ruumiissani Jeesuksen Kristuksen merkkejä. Minä olen taistellut petojen kanssa Efesossa, mutta olen taistellut hyvän taistelun. Olen juoksuni päättänyt. Olen säilyttänyt Uskon. Tästedes siellä odottaa minua vanhurskauden kruunu, jonka Herra, vanhurskas Tuomari, tulee antamaan minulle tuona päivänä. Ja ei vain minulle, vaan kaikille, jotka rakastavat Hänen ilmestymistään." Kuinka rakastankaan sitä. Oi, haluan olla luettu niiden joukkoon. Meillä oli tapana laulaa erästä laulua:

Oi, haluatko olla luettu yhdeksi Hänen tarhastaan?

Haluatko olla luettu yhdeksi Hänen tarhastaan?
Ole tahraton sisältä,
Valvo ja odota tuota näkemisen arvoista näkyä,
Kun Hän tulee uudestaan.

97 Minä haluan olla yksi heistä. Nyt Paavali jatkaa ja sanoo:

Sen vuoksi meidän tulee mitä vakavimmin ottaa vaari asioista, jotka olemme kuulleet, ettemme koskaan antaisi niiden livahtaa.

98 Niin kuin opetimme tänä aamuna. Toinen jae käsittelee:

Sillä, jos enkelien puhuma sana...

99 Mitä me totesimme enkelien olevan? Profeettoja. "Jumala puhui erilaisina aikoina..." Nyt, te ette saa ottaa omaa ideaanne, vaan Raamatun. Nyt ensimmäisen luvun ensimmäinen jae:

Jumala, joka erilaisina aikoina ja eriävillä tavoilla puhui isille profeettojen kautta,

100 Nyt hän menee tänne ja sanoo uudestaan:

Sillä, jos enkelien puhuma sana oli järkkymätön...

Ja mitä enkeli merkitsee? "Sanansaattaja." Jos Jumalan voitelema sanansaattaja... Ja sitten, jos me olemme voideltuja, me olemme Jumalan sanansaattajia. Me olemme sanansaattajia maailmalle, Taivaan lähettiläitä, tunnustaen, että olemme pyhiinvaeltajia ja muukalaisia. Me emme ole tästä maailmasta. Mutta me etsimme tulevaa Kaupunkia, jonka Rakentaja ja Tekijä on Jumala. Me emme kokoa aarteita tämän maan päälle, missä varkaat murtautuvat sisään; ja koit ja ruoste turmelevat; sillä meidän aarteemme on Taivaassa, missä Jeesus istuu Majesteetin oikealla kädellä. Oi, miten loistava ja ihmeellinen asia tietää, että:

Toivomme ei ole rakennettu millekään vähemmälle
Kuin Jeesuksen Verelle ja vanhurskaudelle;
Kun kaikki sieluni ympärillä vajoaa,
Silloin Hän on kaikki toivoni ja siksi jää.
Kristuksella, lujalla Kalliolla, minä seison;
kaikki muu maa on vajoavaa hiekkaa,
kaikki muu maa on vajoavaa hiekkaa

101 Kuinka Eddie Pruitt kirjoittikaan tuon laulun vainon aikoina.

No niin... jos enkelien puhuma sana oli järkkymätön... (Kun Jumalan sanansaattaja puhui Sanan, Se pysyi.) *...ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa;*

Kuinka me pääsisimme pakoon, jos me emme kuule Kristusta, joka puhuu Taivaasta.

Tarkatkaa nyt.

Kuinka me pääsisimme pakoon, jos me laiminlyömme niin suuren pelastuksen... (ajatelkaa sitä) *...jota Herra ensin alkoi puhua...*

102 Kristus alkoi työnsä. Mitä Hän teki? Me tarkkaamme Häntä, kuinka Hän… nöyrästi, alhaisesti, kuinka Hän ei ollut mikään huomattava mies, niin kuin joku teologi, vaan Hän oli nöyrä, alhainen ja lempeä. Hän ei ollut mikään mahtava saarnaaja. Hänen ääntänsä ei kuultu kadulla.

Mutta Johannes astui esiin kuin karjuva leijona; hän oli saarnaaja.

103 Jeesus tuli esiin, ei niin kuin joku karjuva leijona, vaan Jumala toimi Hänen kanssaan vahvistaen Sanan. Jumala oli Kristuksen kanssa. Pietari sanoi Helluntaipäivänä: "Te Israelin miehet ja te, jotka asutte Juudeassa... Jeesus Nasaretista, mies, jonka Jumala hyväksyi keskuudessanne merkein ja ihmein ja ihmeteoin, jotka Jumala teki Hänen kauttaan keskellänne, jonka todistajia te kaikki olette." Tarkatkaa, kuinka hän ahdisti heidät nurkkaan: "Teidän olisi pitänyt tuntea Hänet."

104 Jeesus sanoi: "Te tekopyhät." Hän sanoi: "Te menette ulos ja katsotte aurinkoa, ja te... taivas punertaa ja on synkkä, ja te sanotte: 'Tulee ruma ilma.' Ja jos on kirkasta ja aurinkoista ja niin edespäin, te sanotte, tulee kaunis ilma.'" Hän sanoi: "Te voitte erottaa taivaan merkit, mutta ajan merkkejä te ette erota. Sillä, jos te olisitte tunteneet Minut, te olisitte tunteneet Minun päiväni."

105 Oi, mitä Hän huutaisikaan tänä iltana! Kuinka Hänen Henkensä huutaisikaan Hänen saarnaajiensa kautta: "Hetki on käsillä."

Me erotamme, me tarkkaamme atomipommeja; me tiedämme, kuka tulee ottamaan Clark Gablen paikan, ja kuka tulee tekemään tätä ja tuota ja jotakin muuta; tai kuka tulee olemaan varapresidentti. Me olemme kiinnostuneet siitä, mutta me emme kykene erottamaan ajan merkkejä. Me olemme lopussa.

106 Mitä se on? Me olemme niin kiinnostuneet siitä, mitä on seuraava ohjelma televisiossa. "Mitä Susie tulee tekemään?" Tai mikä tuon naisen nimi onkaan; ja mitä Arthur Godfry tulee tekemään. "Minkä kaltaisen vitsin hän tulee veistämään ensi kerralla?" Me kristittyinä ahdamme mielemme täyteen sellaista hölynpölyä, vaikka meidän tulisi olla rukouksessa jossakin ja tutkia Raamattua tunteaksemme ajan merkit, jossa me

elämme.

107 Se, mikä sen saa aikaan meidän aikanamme, on heikot saarnatuolit, näin on, jotka eivät saarnaa Evankeliumin totuutta. Meidän täytyy vastata siitä tulevina päivinä. Me emme saa laiminlyödä mitään. Ja ihmiset, kun me täällä Branham Tabernaakkelissa näemme merkit ja ihmeet ja Kristuksen ylösnousemuksen voiman; ja sitten käytämme aikamme muihin asioihin, ja laiminlyömme kuulla Herran Jeesuksen Ääntä: "Kuinka me pääsisimme pakoon, jos me laiminlyömme niin suuren pelastuksen?"

108 3. Jae, tai 4. jae. Tämä on se, mihin jäimme tänä aamuna:

Jumala myös todistaen heidät... (Oi!)

Jumala... todistaen heidät...

Kuunnelkaa Sanaa.

...sekä merkeillä ja ihmeillä, ja moninaisilla ihmeteoilla...

Mitä ovat moninaiset ihmeteot? Mitä merkitsee moninaiset? Moninaiset merkitsee "monia". Monilla ihmeillä Jumala todisti. Oi, Jumala! Luotan siihen, että se tulee imeytymään sydämiinne. Kuulkaa!

109 Minä olen yksi pastoreistanne veli Nevillen kanssa täällä. Haluan teidät Sen todistajiksi. Raamattu sanoo: "Jos teidän keskuudessanne nousee esiin joku ja sanoo sellaista-ja-sellaista, eikä se tapahdu, älkää kuulko sitä; sillä Minä en ole sitä puhunut. Mutta, jos hän puhuu Minun Nimessäni, ja se, mitä hän sanoo, tapahtuu, silloin kuulkaa Sitä." Aamen. "Sillä Minä olen tuon profeetan kanssa, tai saarnaajan kanssa, tai mikä se onkin. Jos se, mitä hän sanoo, tapahtuu, silloin kuulkaa häntä."

110 Nyt ystävät, kuulkaamme Häntä; Pyhä Henki puhuu keskellämme. näyttäen erilaisia ihmeitä ja merkkejä. Älkäämme vain kulkeko Sen ohitse niin kuin olisivat vain tavallisia tapahtumia. Muistakaamme, että Se on Jeesus Kristus; sama eilen, tänään ja ikuisesti; vahvistaen Sanansa. Meidän täytyy tehdä se. Oi, olkaa hyvä ja tehkää se. Ottakaa vaari! Olkoon kaikki muut asiat toisarvoisia. Jopa teidän kotinne. Teidän aviomiehenne. Teidän vaimonne. Teidän lapsenne; mitä se voikin olla. Pankaa se toiseksi. Asettakaa Jumala ensimmäiseksi! Te sanotte: "Beli Branham, ohi lasteniko?" Ohi kaiken; asettakaa Jumala ensimmäiseksi. Antakaa hänen olla ensimmäinen.

111 Elia tuli pois vuorelta yhtenä päivänä; hän oli enkeli, sanansaattaja, Jumalan voideltu sanansaattaja. Ja hän löysi erään leskivaimon nostamas-

sa ylös kahta keppiä. Hän sanoi: "Mene, leivo minulle pieni kakku ja tuo minulle vähän vettä."

112 Ja tämä sanoi: "Niin kuin sinun sielusi elää, minulla on vain tarpeeksi jauhoja valmistaakseni taikinan yhtä pientä pannukakkua varten. Ja vain juuri sen verran öljyä, mitä siihen tarvitaan. Ja minä olen noutamassa kahta keppiä." Se oli vanhanaikainen tapa aivan niin kuin intiaaneillakin, panna kaksi keppiä ristiin ja polttaa niitä keskeltä, ja sitten jatkuvasti työntää niitä sisäänpäin. Olen valmistanut monta sen kaltaista leiritulta. Hän sanoi: "Nyt menen leipomaan tuon pienen kakun itselleni ja pojalleni, lapselleni. Ja me tulemme syömään sen ja kuolemaan." Siellä oli ollut kuivuus kolme vuotta ja kuusi kuukautta, ei vettä missään.

113 Tuo ankara, vanha profeetta, katsoi tuota naista kasvoihin ja sanoi: "Mene ja leivo minulle kakku ensin." Mikä käsky, miehen sanoa leskivaimolle, joka oli kuolemassa nälkään, ruokkia hänet ensin. Mitä hän sanoi? "Sillä NÄIN SANOO HERRA, tynnyri ei tyhjene eikä ruukku kuivu, kunnes Jumala lähettää sateen maan päälle." Ensin Jumala! Tuo nainen meni ja leipoi pienen kakun ja antoi sen tuolle profeetalle. Ja meni suoraan takaisin ja leipoi toisen, ja toisen, ja toisen. Eikä tynnyri koskaan tyhjentynyt, eikä öljy kuivunut, ennen kuin Jumala lähetti sateen maan päälle. Hän pani Jumalan lapsensa edelle. Hän pani Jumalan kaiken muun edelle. Hän asetti Jumalan Valtakunnan ensimmäiseksi.

114 Jumalalla täytyy olla ensimmäinen sija teidän sydämessänne. Ensimmäinen sija teidän elämässänne. Ensimmäinen sija kaikessa siinä, mitä te teette tai mitä te olette. Jumalan täytyy olla ensimmäinen. Hän ei halua toista sijaa. Hän ei ansaitse toista sijaa. Hän ansaitsee parhaan ja ensimmäisen ja kaiken, mitä meillä on. Hän ansaitsee sen! Siunattu olkoon Hänen Pyhä Nimensä.

> *Sillä Jumalan myös todistaessa...* (Hän antoi todistuksen) *...sekä merkeillä ja ihmeillä, moninaisilla ihmeteoilla, ja Pyhän Hengen lahjoilla, Hänen oman tahtonsa mukaan...*

115 Ei mitä ihmiset sanovat, mitä seurakunta sanoi, vaan mikä oli Jumalan tahto. Oi. Meidän tarvitsee etsiä Jumalan tahtoa. Ei naapurinne suosiota. Ei lastenne suosiota. Ei miehenne tai vaimonne suosiota, vaan etsikää Jumalan tahtoa. Tehkää se ensin. Sitten kaikki muu, vaimon tahto, lasten tahto, ne sulautuvat yhteen sen kanssa. Mutta asettakaa Jumala ensimmäiseksi.

116 Tarkatkaa nyt:

Sillä hän ei alistanut enkeleille tulevaa maailmaa, josta me puhumme.

117 Toisin sanoen, nuo suuret Enkelit, jotka palvelevat Taivaissa: Gabriel, Miikael, Woodworm, ja kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta Taivaan Enkeliä; tai satoja profeettoja, joita on ollut maan päällä, jokainen heistä... Hän ei koskaan pannut heitä hallitsemaan tulevaa maailmaa, josta me puhumme; ei yhtäkään heistä! Hän ei koskaan sanonut: "Jesaja, sinä tulet hallitsemaan maailmaa." Koskaan Hän ei alistanut maata Elialle. Ei myöskään Gabrielille tai yhdellekään enkelille, yhdellekään palvelevalle hengelle.

118 Tarkatkaa mitä hän sanoi. Paavali yhä korottaa Kristusta, josta me puhumme:

Vaan joku eräässä määrätyssä paikassa todisti, sanoen: Mikä on mies, että sinä olet häntä muistava? Tai ihmisen poika, että sinä vierailisit hänen luonaan?

Sinä teit hänet vähän alemmaksi kuin enkelit; sinä kruunasit hänet kirkkaudella ja kunnialla, ja asetit hänet yli kättesi tekojen.

119 Nyt, jos haluatte lukea sen, se on Psalmi 8:4 ja 6; Daavid puhuu. Miksi Hän nyt kutsui Daavidia tässä? Se selvittää sen, juuri siinä, oliko se profeetta koskeva asia oikein tänä aamuna.

120 Hän sanoi: "Sillä yksi enkeleistä sanoi eräässä määrätyssä paikassa." Daavid, Jumalan sanansaattaja, oli Jumalan enkeli; sillä hän oli Jumalan sanansaattaja. Enkeli sanoi, Daavid sanoi, Psalmeissa: "Sinä teit Hänet vähän alemmaksi kuin Taivaan Enkelit." Enkeli sanoi, että Jumala teki hänet enkeliä alemmaksi, että Hän voisi kruunata hänet; ja että hän voisi kärsiä ja maistaa kuolemaa, tullakseen jälleen korotetuksi. Niin että Hän voisi tehdä hänet kaikkien maailman asioiden perilliseksi. [Tyhjä kohta nauhassa.]

121 Nyt, Matteus 28:18, me luemme tästä. Sen jälkeen, kun Hän oli ristiinnaulittu ja noussut ylös kolmantena päivänä, Hän oli opetuslastensa kanssa ja antoi heille tehtäväksi mennä kaikkeen maailmaan ja saarnata Evankeliumi jokaiselle luodulle. Hän sanoi: "Kaikki voimat Taivaassa ja maan päällä on annettu Minun käsiini." Mitä se oli? Mies ja Jumala olivat yhdistetyt! Logos oli tehty lihaksi ja tapettu, ja nousi jälleen ylös meidän vanhurskauttamiseksemme; ja oli sitten voideltu Immanuel aina ja

ikuisesti. Jumala muutti asuinpaikkansa sieltä valtaistuimeltaan avaruuksista, Poikansa Jeesuksen Kristuksen sydämeen, elääkseen ja hallitakseen ikuisesti. Jumala oli Kristuksessa; Hän on Hengen lopullinen lepopaikka.

122 Tuo Henki pysyi telttamajassa yhtenä päivänä, niin kuin tiedätte, telttakankaan alla. Ja Salomo rakensi Hänelle huoneen. "Mutta kuitenkaan, Kaikkein Korkein ei asunut käsintehdyissä huoneissa; vaan ruumiin Sinä Minulle valmistit."

123 Apostolien tekojen 7. luvussa hän sanoo: "Kaikki heistä ennalta näkivät Sen. Mutta Mooses rakensi Hänelle teltan, ja heillä oli teltta ja he panivat arkin sinne. Sillä Jumala oli Armoistuimella. Hän ei asunut siellä." Hyvä on.

124 Sitten: "Ruumiin sinä Minulle valmistit." Herran Jeesuksen Kristuksen Ruumiin, tehtynä Enkeleitä alemmaksi maistamaan kuolemaa; eikä Hän ollut mitään muuta kuin korkeimmista Korkein, Kristus: Rauhanruhtinas, Kuningasten Kuningas, Herrain Herra, jokaisen tähden ja maailmankaikkeuden Luoja.

125 Oi Jumala... Hän tuli luomakuntansa Herraksi, voidakseen lunastaa ihmisen, (kodittoman, avuttoman ihmisen), ja antoi heille kodin Taivaassa. Hän jätti Taivaan kirkkauden. Hän jätti korkeimman Nimen, jota voidaan nimetä. Ja kun Hän oli maan päällä, antoivat ihmiset Hänelle alhaisimman nimen, mitä antaa voidaan, sanoen, että Hän oli avioton lapsi alusta alkaen. Syntyneenä seimessä, kiedottuna riepuihin, jotka oli otettu härän selästä. Ei paikkaa, ei kotia minne mennä. Ja Häntä kutsuttiin Belsebuliksi, perkeleiden päämieheksi. Hän oli väärinkohdeltu. Häntä syljettiin, Hänestä tehtiin pilaa. Hän oli hylätty. Hän meni alhaisimpiin syvyyksiin ja kumartui kehnoimpien prostituoitujen puoleen. Sitä ihmiset tekivät Hänelle.

126 Mutta Jumala nosti Hänet niin korkealle, että Hänen täytyi katsoa alaspäin, nähdäkseen Taivaan. Ihmiset antoivat Hänelle alhaisimman istuimen, huonoimman paikan, alhaisimman nimen. Jumala nosti Hänet ylös ja antoi Hänelle ylimmän Istuimen, ja korkeimman Nimen. Se on erona siinä, mitä ihmiset tekivät Jumalan Pojalle, ja mitä Jumala teki Jumalan Pojalle.

127 Hän kumartui voidakseen tulla nostetuksi ylös. Hän tuli meiksi, että me Hänen armonsa kautta voisimme tulla Häneksi. Hän tuli koditto-

mien luo, Hän tuli itse kodittomaksi, että meillä voisi olla koti. Hän tuli sairaiden luo, Hän tuli itse sairaaksi, että ne voisimme parantua. Hän tuli syntisten luo, ja Hänet itsensä tehtiin synniksi, että me voisimme pelastua.

128 Ei ihme, että Hänet korotettiin! Ei ihme, että Hän on se, mikä Hän on tänä iltana! Jumala on korottanut Hänet. Ja kaikki Taivaiden ja maan voimat on annettu Hänelle.

129 Kun Hänen maallinen työnsä oli päättynyt täällä maan päällä... Hän tuli maan päälle, ja niin pian kuin Hän sen teki, julisti Aamutähti Hänet Jumalan Pojaksi. Hän ravisti jokaista perkelettä, jonka kanssa Hän joutui kosketuksiin. Siunattu olkoon Herran Nimi! Perkeleet vapisivat ja kerjäsivät armoa Hänen läsnäolossansa. Kyllä! Ja helvetti tiesi, kuka Hän oli.

130 Hän vaelsi nöyrästi. Hänellä ei ollut paikkaa, minne laskea päätään sateisena yönä. Jopa eläimillä, jotka Hän oli luonut; linnuilla oli pesänsä ja ketuilla luolansa, mutta ihmisen Pojalla ei ollut paikkaa, minne laskea siunattu päänsä.

131 Hän tuli synniksi, tuli alhaiseksi ja hylätyksi. Mutta perkeleet tiesivät, kuka Hän oli. He anoivat armoa, ne sanoivat: "Miksi Sinä tulet kiusaamaan meitä ennen aikaamme?" Ja saarnaajien kutsuessa Häntä Belsebuliksi, ennustelijaksi, perkeleet kutsuivat Häntä Elävän Jumalan Pojaksi, ja kerjäsivät armoa.

132 Oh, kuinka voisimmekaan pysähtyä hetkeksi. Kuka te oikeastaan olette? Mitä merkitystä on teidän työllänne? Tai mitä merkitystä on, sillä pienellä talolla, jonka me omistamme? Tai mitä merkitsee omistamamme auto?

133 Sievä pieni tyttö, mitä merkitsee se ulkonäkö mitä sinulla on nyt? Sinä nuori mies, kiiltävin, silein hiuksin, suorin olkapäin; sinä tulet painumaan kumaraan jonakin päivänä, iän painamana.

134 Mutta siunattu olkoon Herra! Sinulla on sielu, joka on syntynyt uudestaan, sinä tulet elämään aina ja ikuisesti, koska Hän tuli sinuksi, niin että sinä Hänen armonsa kautta voisit tulla Häneksi; valmistaakseen paikan sinua varten.

135 Oi, me, jotka ajattelemme, että se on jotakin, kun meillä on varaa vaihtaa vaatteita, ja meillä on jonkun verran ruokatavaraa talossa; mitä me olemme? Jumala voisi ottaa sen pois sekunnissa. Itse teidän hengityk-

sennekin on Hänen kädessänsä. Ja täällä Hän on keskellämme parantaen sairaita, julistaen ja ennustaen; ja joka kerta täydellisesti. Ja on jopa tarpeeksi kiinnostunut meistä tuodakseen pienen kalan takaisin elämään keskellämme. Jehova kanssamme. Jehova meissä. Tuo suuri ja mahtava MINÄ OLEN.

136 Kun Hän kuoli, he ajattelivat saaneensa Hänet. Hän laskeutui helvettiin. Kun Hän jätti maan tuona päivänä, kun Hänet oli ristiinnaulittu, Hän meni kadotettujen valtakuntaan. Raamattu sanoo: "Hän meni ja saarnasi sieluille, jotka olivat vankeudessa, jotka eivät tehneet parannusta pitkämielisyyden päivinä Nooan aikana." Kun Hän kuoli ja Hänen Henkensä jätti Hänet, Hänestä tuli Logos uudestaan. Hän sanoi: "Minä tulin Jumalasta. Minä menen takaisin Jumalaan."

137 Ja Jumala oli tuo Tulipatsas, joka johti Israelin lapsia erämaassa. Ja kun Hän oli täällä maan päällä... Ja kun Hän kuoli, Hän muuttui takaisin Valoksi. Kun Paavali näki Hänet, Hän oli Valo. Loput heistä eivät nähneet Häntä. He näkivät Paavalin kaatuvan maahan. Jokin oli osunut häneen, ja se oli tuo Valo. Paavali sanoi: "Kuka on Se, jota minä vainoan?"

138 Kun Hän sanoi: "Saul, Saul, miksi sinä vainoat Minua?"

Hän kysyi: "Kuka Se on?"

139 Ja Hän sanoi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Ja vaikea on sinun potkia tutkainta vastaan."

140 Sitten Hän meni ja tutki tuota Valoa. Paavali meni takaisin Raamattuun nähdäkseen, mikä tuo Valo oli. Ja hän kirjoitti tämän Kirjeen. Hän on sama Jehova. Tuo sama Valo oli erämaassa Israelin lasten kanssa. Ja kun Pietari oli vankilassa, oli Hän Valo, joka tuli sisälle ja avasi ovet.

141 Ja Hänen armostaan, niinpä kenelläkään ei ole mitään puolustusta... Oi, jos he vain voisivat unohtaa lukutaidottoman sanansaattajan ja muistaa: kysymys ei ole sanansaattajasta, vaan Se on Sanoma! Hän on tullut alas jälleen ja on kanssamme Valopatsaan muodossa. Ja Hän liikkuu samoin ihmein ja merkein: ottamatta mitään Raamatun ulkopuolelta, pysyen suoraan Raamatun kanssa, pitäen sen alamaisena, tuoden esiin kirkkautensa, ja osoittaen voimansa. Siunattu olkoon Hänen pyhä Nimensä!

142 Tiedän, että teidän täytyy ajatella, että minä olen hullu; mutta, oi, tuo, siunattu Iankaikkinen Lepo, joka on sielussani. Vaikka myrskyt myllertävät, minun ankkurini pysyy kiinni esiripun sisäpuolella.

143 Ja nähdä Hänet, kun Hän kuoli, kunnes kuu sai hermoromahduk-

sen. Aurinko laski keskellä päivää. Ja kun Hän meni kadotettujen alueille [Veli Branham kolkuttaa pöytään neljä kertaa.], kolkutti ovelle, ja ovi avautui. Raamattu sanoo: "Hän saarnasi sieluille, jotka olivat vankeudessa, jotka eivät tehneet parannusta pitkämielisyyden päivinä Nooan aikana", sen jälkeen, kun Hän oli kuollut tämän maan päällä. Ja veljeni ja sisareni, kun Hän kuoli, Hänen maallinen työnsä oli tehty. Mutta Hän yhä työskenteli. Ja Hän on yhä työssä tänä iltana. Aamen.

144 Hän kolkutti siellä kadotettujen oville ja Hän todisti: "Minä olen naisen Siemen. Minä olen se, josta Adam puhui. Minä olen tuo Yksi, jonka Eenok sanoi tulevan kymmenien tuhansien pyhiensä kanssa. Minä olen elävän Jumalan Poika. Ja te olette syntiä tehden menettäneet armon päivänne. Mutta tuo enkeli Eenok profetoi teille, samoin Nooa, että Minun täytyy tulla täyttämään jokainen Jumalan Raamatun Sana. Ja minä olen täällä todistajana, tässä kadotettujen maassa." Ja Hän saarnasi heille.

Ja alas helvettiin Hän meni, suoraan helvetin oville. Kolkutti ovelle, ja Perkele avasi oven ja sanoi: "Nyt minä sain Sinut."

145 Mutta Hän nykäisi nuo avaimet hänen vyöltänsä, sanoen: "Sinä Perkele! Sinä olet hämännyt tarpeeksi pitkään." Täällä se on Raamatussa. Me tulemme menemään siihen hetken kuluttua. "Sinun bluffisi on jatkunut pitkän aikaa, mutta Minä tulin ottamaan vallan." Kahmaisi nuo avaimet ja potkaisi hänet takaisin sisälle, ja sulki oven.

Tuli Paratiisin kautta ja nosti ylös Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin. Kolmantena päivänä Hän nousi ylös, ja nuo, jotka nukkuivat haudassa, nousivat hänen kanssaan. Oi, Halleluja! Ei ihme, että runoilija sanoi:

Eläen, Hän rakasti minua;
Kuollen, Hän pelasti minut;
Haudattuna, Hän kuljetti syntini kauas pois;
Ylösnousten, Hän vanhurskautti ikuisiksi ajoiksi:
Jonakin päivänä Hän tulee, oi, mikä ihana päivä!

146 Siunattu olkoon side, joka sitoo sydämemme kristillisellä yhdessäololla. Jumalan rakkaudella. Kun Hän nousi ylös, ei Hänen työnsä vielä ollut päättynyt. Hänellä oli vähän lisää työtä tehtävänä.

147 Raamattu sanoo: "Hän nousi korkeuteen ja antoi lahjoja ihmisille." Maan yllä oli pimeyden, synkkyyden ja kuoleman rasittava ilmapiiri. Rukoukset eivät voineet kohota ylös, koska sovitusta ei saatu aikaan, mutta Hän murtautui tuon verhon lävitse. Hän avasi tien. Hän mursi sairau-

den verhon. Hän mursi synnin verhon. Hän mursi uupumuksen verhon. Hän mursi alakuloisuuden verhon. Hän mursi jokaisen verhon, ja valmisti valtatien matkustajille, jotka kulkevat Kuninkaan valtatietä. Oi, ja Hän ohitti kuun ja tähdet; mennen edelleen ja edelleen.

148 Seuraten Hänen takanaan tulivat Vanhan Testamentin pyhät, Abraham, Iisak ja Jaakob. He menivät suoraan taivaitten Taivaaseen. Ja kun he olivat vielä etäällä tuosta Kaupungista, voin nähdä heidän nostavan silmänsä ja kuulla Abrahamin sanovan: "Siinä on se Kaupunki, jota kaipasin nähdä. Oi, tulehan tänne Iisak. Tulehan tänne Jaakob. Oi, me olimme pyhiinvaeltajia ja muukalaisia maassa, mutta siinä on nyt tuo Kaupunki. Siinä on se, jota me odotimme."

149 Ja Raamattu sanoo heidän huutaneen: "Nostakaa ylös te iankaikkiset portit, ja olkaa nostetut ylös, sillä Kirkkauden Kuningas on tulossa sisälle."

150 Ja Enkelit porttien takaa huusivat takaisin näille enkeleille täällä ja sanoivat: "Kuka on Kirkkauden Kuningas?"

151 Ja nämä enkelit täällä, nämä profeetat, he sanoivat: "Sotajoukkojen Herra, mahtava taistelussa."

152 Ja he painoivat nappeja ja suuret ovet avautuivat. Ja suoraan keskellä katua Hän tuli, Voittaja, voitokkaasti, Vanhan Testamentin pyhien kävellessä Hänen takanaan. Istuutui valtaistuimelle ja sanoi: "Isä, tässä he ovat. He ovat Sinun."

153 Ja Hän sanoi: "Kiipeä tänne ylös ja istuudu, kunnes Minä olen tehnyt kaikki Sinun vihollisesi sinun jalkajakkaraksesi." Niin kuin me lukiessamme näemme sen täällä Kirjoituksessa.

154 Hyvä on, kuunnelkaa! Nyt, kun olemme puhumassa näistä, 8. jae:

> *Sinä olet pannut kaikki asiat alamaisuudessa hänen jalkojensa alle. Sillä siinä, että hän pani kaikki hänen alaisuuteensa, hän ei jättänyt mitään siitä, mitä ei ole pantu hänen alleen. Mutta nyt me emme näe vielä kaikkia asioita alistetuksi hänelle.*

Se on kuolema. Me emme näe, että kuolema vielä olisi, koska me yhä kuolemme. Me näemme kuoleman.

Mutta, 9. jae: "Mutta me näemme Jeesuksen!" Aamen! Kuunnelkaa!

> *...me näemme Jeesuksen, joka oli tehty vähän alemmaksi kuin enkelit kärsiäkseen kuoleman, kruunattuna kirkkaudella ja kunnialla; että hän Jumalan armosta maistaisi kuolemaa jokaisen ihmisen puoles-*

ta.

Miksi oli Hänet tehty alemmaksi kuin Enkelit? Niin että Hän voisi maistaa kuolemaa. Hänen täytyi kuolla. Hänen täytyi tulla, kuollakseen.

155 Kuulkaahan ystävät. Älkää koskaan unohtako tätä. Kun Jeesus siellä käveli mäkeä ylös; kuolema surisi Hänen päänsä ympärillä.

156 Katsokaamme Jerusalemia kaksituhatta vuotta sitten. Kuinka te voitte hylätä sen? Voin kuulla ääntä kadulta. Mitä se on? Se on jonkinlaista töminää. Se on vanha rosoinen risti tulossa ulos porteista, tömähdellen mukulakiviin, noihin suuriin mukulakiviin, jotka ovat yhä siellä. Tömähdellen näiden suurten mukulakivien ylitse, jumps, jumps. Näen verta tippuvan kadulle. Mitä se on? Se on eräs mies, joka ei tehnyt kenellekään mitään pahaa; ei muutu kuin hyvää. Nuo ihmiset olivat sokeita. He eivät tunteneet Häntä. He eivät tunnistaneet Häntä.

Te sanotte: "Sokeitako? Eivätkö he voineet nähdä?"

157 Teillä voi olla näkönne ja silti te voitte olla sokeita. Uskotteko te sitä? Raamattu sanoo niin. Muistatteko Elisaa Dootanissa? Hän meni, löi ihmiset sokeiksi, ja sanoi: "Nyt seuratkaa minua." He olivat sokeita hänelle.

158 Ja ihmiset ovat sokeita tänä iltana. Mies eräästä kirkosta, joka ei usko Jumalalliseen parantamiseen, tuli kerran luokseni ja sanoi: "Lyö minut sokeaksi! Lyö minut sokeaksi!" Se oli veli Wrightin kotona. Hän sanoi: "Lyö minut sokeaksi." Hän sanoi: "Paavali löi erään miehen sokeaksi kerran", hän sanoi, "lyö minut sokeaksi."

159 Minä sanoin: "Ystävä, Perkele on jo tehnyt sen. Sinä olet jo sokea, varmasti olet."

160 Hän sanoi: "Paranna tämä pieni tyttö, ja minä tulen uskomaan sinua."

161 Minä sanoin: "Pelasta sinä tuo syntinen, ja minä tulen uskomaan sinua." Tietenkin!

162 "Oi", hän sanoi, "hänen täytyy uskoa."

163 Minä sanoin: "Sama asia tässä, sen täytyy tulla Jumalan ylimmästä armosta."

164 Perkele, tämän maailman jumala, on sokaissut ihmisten silmät. "Heillä on silmät, mutta he eivät voi nähdä", sanoo Raamattu.

165 Tässä Hän kulki ylös katua laahaten ristiä, jättäen veriset jalanjäljet

kadulle. Kuoleman mehiläinen surisi Hänen ympärillään valmiina pistämään, "Vain pieni hetki ja olen saanut Sinut." Hän oli tulossa heikoksi, janoten vettä.

166 Minua ammuttiin kerran. Maatessani siellä pellolla, veren vuotaessa minusta; minä huusin vettä. Ja kumppanini juoksi, otti lakkinsa ja täytti sen vedellä; seisovalla vedellä, jossa oli kaikenlaisia eliöitä. Tuli luokseni, ja minä pidin suutani auki, ja hän puristi sitä lakin lävitse; koska verta vuosi kuin suihkukaivosta, kun minua oli ammuttu. Olin janoinen!

167 Sitten minä tiedän, miltä Herrastani on täytynyt tuntua, vuodettuaan verta koko tuon aamun, kello yhdeksästä kello kolmeen iltapäivällä; menettäen kaiken tuon Veren. Ja nuo veritahrat alkoivat tulla suuremmiksi ja lähemmäksi toisiaan, muodostaen yhden suuren verisen uran, osuen Hänen jalkoihinsa Hänen kävellessään. Se oli Immanuelin Veri! Maa ei ollut Sen arvoinen.

168 Mutta Hänen kulkiessaan, tämä mehiläinen surisi Hänen ympärillään. Mitä se teki? Se lopulta pisti Häntä.

Mutta veli, jokainen tietää, että kun mehiläinen on kerran pistänyt teitä, se päättää sen pistämiset. Se ei enää voi pistää, koska sen pistettyä kerran, se on kadottanut pistimensä.

Siksi Jumalan täytyi olla tehty lihaksi. Hän otti kuoleman pistimen omaan lihaansa, ja Hän veti irti kuoleman pistimen. Siunattu olkoon Herran Nimi!

169 Kuolema voi surista ja pistää, mutta ei voi vahingoittaa teitä. Oi, kun Paavali tunsi tuon mehiläisen surisevan ympärillään, kuoleman tullessa, hän sanoi: "Oi kuolema, missä on sinun pistimesi?" Hän voi osoittaa Golgatalle, minne se oli jäänyt Immanuelin lihaan. "Missä on sinun voittosi? Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta."

170 Kyllä, me emme vielä näe kaikkia asioita alistetuksi:

> *Mutta me näemme Jeesuksen, joka oli tehty vähän alemmaksi kuin enkelit kärsiäkseen kuoleman.*
>
> *Sillä oli sopivaa hänen, jota varten kaikki asiat ovat, ja josta kaikki asiat ovat, tuomalla monia poikia kirkkauteen, tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi kärsimysten kautta.*

Ainoa tapa, miten Hän voi tulla meidän Pelastuksemme Päämieheksi, oli, että Hänen täytyi kärsiä.

171 Kuunnelkaa näitä kauniita Sanoja nyt tässä. Kuunnelkaa nyt:

Sillä sekä hän, joka pyhittää ja ne, jotka ovat pyhitetyt, ovat kaikki yhdestä.

Oi, ettekö te näe siellä Viinipuuta ja Oksia? [Seurakunta vastaa: "Aamen."] Kaikki Yksi!

...josta syystä hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi,

Näettekö? Miksi? Kuunnelkaapa seuraavaa jaetta.

Sanoen: Minä tulen julistamaan sinun nimesi veljilleni, seurakunnan keskellä tulen minä laulamaan ylistystä sinulle.

Ja taas: Minä tulen panemaan luottamukseni häneen. Ja taas: Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on antanut minulle.

Sillä niin paljon kuin lapset ovat osalliset lihasta ja verestä, hän myös itse samoin otti osan samasta; että kuoleman kautta hän voisi hävittää hänet, jolla oli kuoleman valta, se on, perkeleen;

Ja vapauttaa ne, jotka kuoleman pelon kautta olivat koko elämänsä ajan orjuuden alaisia.

172 Ihmiset ovat aina pelänneet kuolemaa. Kristus tuli synniksi, alemmaksi tehtynä, ottaakseen kuoleman itsensä ylle. Eikä Hän häpeä olla kutsuttu "meidän Veljeksemme", sillä Hän oli kiusattu aivan kuten mekin. Ja Hän voi olla oikean kaltainen esirukoilija, koska Hän kesti samankaltaiset kiusaukset kuin tekin. Ja Hän otti teidän paikkanne, tietäen, että te itse ette voisi sitä ottaa.

173 Niinpä etkö sinä näe, veli, sisar, koko asia on armo. Kaikki siitä on armoa. Se ei ole se, mitä te teette. Sen Hän on jo tehnyt teidän puolestanne. Te ette voi tehdä mitään ansaitaksenne pelastustanne. Teidän pelastuksenne on lahja. Kristus tuli synniksi, että te voisitte tulla vanhurskaaksi. Ja Hän on oikean kaltainen pelastuksemme Päämies, koska Hän kärsi niin kuin mekin. Hän oli kiusattu, niin kuin mekin olemme. Ja Hän ei häpeä olla kutsuttu "meidän Veljeksemme", koska Hän tietää, minkä lävitse me menemme. Oi, siunattu olkoon Hänen Nimensä.

Sillä totisesti hän ei ottanut ylleen enkelien kaltaisuutta [muotoa]*; vaan hän otti yllensä Abrahamin siemenen.*

174 Oi! Hän ei tullut miksikään Enkeliksi. Hän tuli Abrahamin Siemeneksi. Ja me, ollen kuolleita Kristuksessa, otamme yllemme Abrahamin Siemenen, ja olemme perillisiä lupauksen mukaisesti. Näettekö, Hän ei ottanut ylleen mitään Enkelin muotoa. Hän ei koskaan tullut miksikään

Enkeliksi. Hän tuli mieheksi! Hän tuli Abrahamin Siemeneksi, ja otti kuoleman pistimen omaan lihaansa, sovittaen meidät takaisin Jumalalle, ja nyt Hän istuu siellä Esirukoilijana. Oi, kuinka me voisimme hylätä Sitä, ystävät?

175 Kuunnelkaa:

> *Sen vuoksi kaikissa asioissa oli soveliasta hänen olla tehty veljiensä kaltaiseksi, että hän voisi olla laupias ja uskollinen ylipappi Jumalalle kuuluvissa asioissa, tehdäkseen sovituksen kansan syntien puolesta.*

176 Että Hän voisi olla Sovittaja. Näettekö, siellä oli vihollisuus Jumalan ja ihmisen välillä. Eikä kukaan ihminen...

Enkeleitä lähettiin, he eivät voineet ottaa teidän paikkaanne, koska heidän täytyi rukoilla itsensä puolesta. He eivät voineet ottaa tuota paikkaa.

177 Sitten Hän lähetti lain. Laki oli poliisi, joka pani meidät vankilaan. Se ei voinut tuoda meitä ulos.

Hän lähetti lain. Hän lähetti profeetat. Hän lähetti vanhurskaat. Mikään ei voinut tehdä sovitusta. Mutta sitten Hän tuli alas ja tuli yhdeksi meistä. Oi!

178 Toivoisin, että meillä nyt olisi enemmän aikaa, niin haluaisin viedä teidät tuohon lunastamislakiin; mutta meillä ei ole aikaa. Mutta vain hetkeksi. Siitä on kaunis kuva Ruutissa ja Naomissa. Jos voitte nähdä siinä sovituksen, kuinka sen miehen, jonka tuli lunastaa kadotettu omaisuus, täytyi olla tuon henkilön sukulainen, joka oli kadottanut omaisuuden. Booas oli Naomin sukulainen, ja saadakseen Ruutin hänen täytyi olla arvollinen ja hänen täytyi olla kykenevä tekemään sen, lunastamaan kadotetun. Ja Booas siellä portilla antoi julkisen todistuksen potkaisemalla pois kenkänsä, että hän oli lunastanut Naomin ja kaiken hänen hallussaan olevan. Ja hänen täytyi olla sukulainen.

179 Ja siksi Kristuksen, Jumalan, täytyi tulla meidän sukulaiseksemme. Ja Hän tuli alas ja oli mies. Häntä naurettiin ja Hänestä tehtiin pilaa, Häntä vainottiin ja Hänet jätettiin huomiotta, ja Häntä kutsuttiin Belsebuliksi, ja Häntä pilkattiin, ja Hän kärsi kuoleman rangaistuksen. Näettekö, Hänen täytyi olla meidän sukulaisemme. Hänen täytyi olla väärin syytetty, koska teitä syytetään väärin. Hänen täytyi kantaa sairaus, koska te olette sairas. Hänen täytyi kantaa synnit, teidän syntinne. Ja Hänen täytyi tulla sukulaiseksi. Ja ainoa tapa Hänen lunastaa meidät, oli olla

meidän sukulaisemme. Ja se, kuinka Hän tuli sukulaiseksemme, oli ottaa ylleen syntisen lihan muoto ja tulla yhdeksi meistä. Ja siinä Hän maksoi hinnan ja lunasti meidät takaisin Isän yhteyteen. Oi, mikä Pelastaja! Sanat eivät voisi ilmaista sitä.

Sillä siksi, että hän itse oli kärsinyt ollen kiusattu, hän on kykenevä auttamaan niitä, jotka ovat kiusattuja.

180 Auttaa merkitsee "tuntea myötätuntoa". Siitä syystä Hän tuli ihmiseksi, että Hän voisi olla myötämielinen teidän kanssanne, joilla on myötä- ja vastoinkäymisenne, ja joille kiusaukset tulevat niin suuriksi, että voitte tuskin kestää sitä. Hän tietää kuinka tuntea myötätuntoa teitä kohtaan. Hän istuu siellä suorittaakseen esirukousta. Hän istuu siellä rakasten teitä. Ja, vaikka te eksytte, Hän ei hylkää teitä. Hän tulee yhä peräänne ja kolkuttaa sydämellenne. Rakennuksessa ei ole yhtään luopiota, joka ei tietäisi, että Jumala kolkuttaa hänen sydämelleen päivittäin. Ja Hän tulee tekemään sen, niin kauan kuin te olette kuolevaisina tämän maan päällä, sillä Hän on rakastanut teitä. Hän lunasti teidät.

181 Runoilijat ovat yrittäneet. Kirjailijat ovat yrittäneet. Ihmiset ovat yrittäneet ilmaista rakkausaihetta, eikä sitä löydy inhimillisissä ilmaisuissa. Yksi sanoi:

Jumalan rakkaus, kuinka rikas ja puhdas!
Kuinka mittaamaton ja voimakas!
Se on aina ja iäti kestävä.
Pyhien ja enkelten laulu.
Jos me musteella valtameren täytämme,
Ja, jos taivaat on pergamentiksi tehty;
Jokainen varsi maan päällä on sulkakynä,
Ja jokainen mies ammatiltaan kirjuri;
Kirjoittaa Jumalan rakkaus ylhäältä
Ammentaisi valtameren kuivaksi;
Tai voisivatko kirjakääröt sisältää kaikkea,
Vaikka ulottuisivatkin taivaasta taivaaseen.

182 Te ette tule koskaan ymmärtämään sitä. Ei ole mitään tapaa meidän ymmärtää tuota suurta uhria, jonka Hän teki, tullen alas ja sovittaen meidät takaisin Jumalalle. Sitten, mennessään pois, Hän sanoi: "Minä en nyt tule jättämään teitä lohdutuksetta. Minä tulen uudestaan ja olen teidän kanssanne, ja teissä, maailman loppuun asti."

183 Ja täällä me olemme tänään, eläen lopun ajassa, saman Jeesuksen

kanssa, sama asia, sama merkki, samat ihmeet, sama Pelastus, sama Henki tehden samoja asioita, sama Evankeliumi, sama Sana, samoin kuvin, samoin julkitulemisin, kaikki samoin! Ei ole soveliasta meidän laiminlyödä tätä suurta pelastusta, sillä jonakin päivänä meidän on tehtävä tili siitä, mitä me teemme Jumalan Pojan kanssa.

184 Hän on sinun käsissäsi tänä iltana, syntinen, luopio. Mitä aiot tehdä Hänen kanssaan? Sinä sanot: "No niin, minä siirrän sitä." Mutta muista, älä tee sitä, sillä ei ole minkäänlaista tapaa, jos olet syntinen, sinun jättää tätä rakennusta ja olla sama. Sinä et voi tehdä sitä.

185 Pilatus yritti kerran tehdä sitä. Hän pyysi tuomaan vettä ja pesi kätensä. Hän sanoi: "Minulla ei ole mitään tekemistä Sen kanssa. Se on aivan sama kuin, jos koskaan en olisi nähnyt Sitä. En ole koskaan kuullut Evankeliumia. Minä en halua olla missään tekemisissä Sen kanssa." Saattoiko hän pestä Sen pois käsistänsä? Hän ei voinut!

186 Tiedättekö, mitä lopulta tapahtui Pilatukselle? Hän kadotti järkensä. Ja siellä ylhäällä Sveitsissä, missä olin viime vuonna saarnaamassa Evankeliumia. Siellä on nyt vanha legenda, joka sanoo, että siellä on eräs vesiallas, jota ihmiset tulevat katsomaan ympäri maailman, joka vuosi ristiinnaulitsemisen aikaan. Pilatus teki itsemurhan hyppäämällä tähän veteen ja hukuttamalla itsensä. Ja joka vuosi tuona samana päivänä tuo sininen vesi kiehuu ulos tuosta lammikosta, osoittaen, että Jumala on hylännyt tuon veden. Vesi ei voi koskaan pestä Jeesuksen Verta pois käsistäsi tai sielustasi. On vain yksi tapa tehdä se. Se on vastaanottaa Se omana henkilökohtaisena armahduksena ja olla sovitettu Jumalalle.

Rukoilkaamme:

187 Taivaallinen Isä, me kiitämme Sinua tänä iltana Sanasta: "Sillä usko tulee kuulemalla, ja kuuleminen Sanan kautta." Me kiitämme Sinua Jeesuksesta. Ja kun me näemme tämän suuren päivän, jossa me elämme, merkkeineen ja ihmeineen, kuinka me annamme näiden asioiden livahtaa ohitse. Jumala, avaa ihmisten silmät tässä Tabernaakkelissa tänä iltana, niin että he voivat nähdä ja ymmärtää, että me olemme viimeisissä hetkissä. Aika lentää. Meillä ei ole aikaa kovin paljon pidempään olla täällä, ja meidän täytyy nähdä Jeesus. Ja meidät täytyy lukea pettureiksi, sillä ei ole mitään puolustusta tänä aamuna. Kun Sinä annoit tuon suuren mahtavan näyn tuon miehen tulemisesta tänne sieltä kaukaa maan sydämestä; ja nähdä hänen, ilman epäilyksen varjoakaan, nousevan tuosta pyörätuolista ja saavan näkönsä; hänen jalkojensa tullessa vahvoiksi,

juosten läpi rakennuksen, iloiten ja ylistäen Jumalaa. Se osoittaa, että Jumala on yhä kykenevä näistä kivistä herättämään lapset Abrahamille. Nähdä näkyjä, kuten Jeesus sanoi: "Minä en tee mitään, ennen kuin Isä näyttää Minulle. Minä en voi tehdä mitään."

188 Sokeat miehet seurasivat Häntä ja sanoivat: "Ole meille armollinen."

189 Hän kosketti heidän silmiään ja sanoi: "Tapahtukoon sinulle uskosi mukaan."

190 Nyt Herra, me näemme Jeesuksen. Me emme vielä näe kaikkia asioita. Me yhä hautaamme pyhiämme, ja kävelemme toistenne hautojen yli. Mutta me näemme Jeesuksen, joka antoi lupauksen. Me näemme Hänet kanssamme. Emme Jeesusta haudassa, emme Jeesusta kaksituhatta vuotta sitten; vaan Jeesuksen, joka tänä iltana on kanssanne. Me näemme Hänet julkituotuna kaikessa voimassansa, merkein ja ihmein.

191 Jumala, älä salli meidän koskaan laiminlyödä tätä suurta Pelastusta: vaan voikaamme syleillä sitä ja vastaanottaa Se ja olla kunnioittavia, ja elää Sen mukaan siihen päivään asti, kunnes Jeesus tulee ottamaan meidät kotiin. Suo se Herra. Me pyydämme sitä Hänen Nimessänsä.

192 Ja päidemme ollessa kumarrettuina, olisiko täällä rakennuksessa tänä iltana ketään, joka Pyhän Hengen Jumalallisen Läsnäolon alaisuudessa haluaisi sanoa: "Veli Branham, minä olen vakuuttunut, että olen väärässä. Minä olen vakuuttunut, että olen väärässä. Jumala on paljastanut minulle syntini. Ja minä tiedän olevani väärässä. Minä kohotan käteni Hänelle ja pyydän laupeutta tänä iltana. Jumala, ole minulle armollinen, minä olen väärässä." Tahtoisitko tehdä sen?

193 Sillä aikaa, kun odotamme hetken, olisiko täällä joku, joka haluaisi, kastetilaisuus alkaa muutaman hetken kuluttua. Jos olet syntinen, niin minä haluaisin sinuna tehdä parannuksen. Kuinka voit hylätä Hänen vertaansa vailla olevan rakkautensa, joka kuoli? Taivaan pyhä Jumala tuli synnilliseksi mieheksi, ei siksi, että Hän olisi tehnyt syntiä, vaan koska Hänellä oli teidän syntinne kannettavana Golgatalle, ettekä te halua vastaanottaa Hänen armahdustaan. Etkö tekisi sitä tänä iltana? Päidemme ollessa kumarrettuina, sanoisiko joku: "Muista minua, veli Branham, minä kohotan käteni Kristukselle ja sanon: 'Ole minulle armollinen, minä olen väärässä ja haluan olla sovitettu Jumalalle.'" Tahtoisitko kohottaa kätesi?

Hyvä on, jos jokainen sitten on kristitty, niin rukoilkaamme:

194 Isä, me kiitämme Sinua tänä iltana, että jokainen täällä on kristitty, ja pysymällä hiljaa he ovat todistaneet, että heidän syntinsä ovat kaikki Veren alla; ja minä olen siitä niin kiitollinen. Siunaa heitä, Herra. Oi, olen niin iloinen, että he ovat löytäneet sovituksen Veren uhraamisen kautta, kuulemalla Sanan. Vedellä pesten, Sanalla. Se puhdistaa meidät, se tuo meidän sille paikalle, että syntinen alhaisessa pimeydessään on tehty valkoiseksi kuin lumi. Synnin punaiset tahrat on pesty pois, ja me olemme uusia luomuksia Kristuksessa. Kuinka me kiitämmekään Sinua tästä. Nyt, kun kastepalvelu alkaa, ymmärrän, että tämä nuori nainen tulee kastetuksi täällä Herransa Nimessä.

195 Oi taivaallinen Isä, me rukoilemme, että Sinä siunaisit tätä nuorta naista. Kuinka mielessäni voin mennä taaksepäin vain muutamia päiviä, kun Henryvilleen tullessani näin tuon suloisen pienen tytön kävelevän alas katua. Ja tänä iltana hän on äiti, nainen, joka on vastaanottanut Sinut henkilökohtaisena Pelastajanaan. Elämä on ollut kovaa tuolle lapselle, Herra, oi, Jumala, mutta Taivas on varmasti häntä varten. Me kiitämme Sinua siitä. Me rukoilemme Jumala, että Sinä siunaisit tätä nuorta naista nyt, kun hän tulee kastettavaksi vedessä, täytä hänet Jumalan Pyhällä Hengellä. Suo se, Herra. Ja voikoon se olla hänen sielullensa jännittävä eläymys. Suo se Sinun kirkkaudeksesi. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

[Tyhjä kohta nauhassa.]

196 Haluan lukea Apt. 2. luvusta: Pietari puhuu Helluntaipäivänä; ensimmäinen kastaminen, joka koskaan suoritettiin kristillisessä Seurakunnassa; Pietari nuhtelee fariseuksia ja sokeita ihmisiä siitä, etteivät tunteneet Jumalan Poikaa; puhuen siitä, kuinka Jumala on nostanut Hänet ylös, ja vahvistanut Hänen tekonsa suurin merkein ja ihmein. Kuunnelkaapa tätä, kuinka hän puhuessaan korotti Jeesusta.

197 Jokaisen kristityn henki korottaa Jeesusta, ei vain teidän huulillanne, vaan teidän elämällänne. Teidän huulenne voivat sanoa yhden asian, ja teidän elämänne tehdä toisin. Jos teette sen, niin tiedättekö mitä se on? Se on tekopyhyyttä. Ja minä mieluummin kohtaan Taivaan kasvoista kasvoihin jumalankieltävänä kuin teeskentelijänä. Uskon, että minulla olisi parempi mahdollisuus Taivaaseen jumalankieltäjänä kuin tekopyhänä. Jos te todistatte Jeesuksen puolesta ja sanotte: "Hän on Pelastaja", silloin te elätte sillä tavalla, koska ihmiset odottavat sitä teiltä. Se on totta. Te elätte niin kuin kristityn tulee elää. Me menimme sen läpi tänä aa-

muna.

198 Nyt, jos Herra suo, huomen illalla, tai keskiviikkoiltana, me otamme tämän kolmannen luvun, joka on ihmeellinen luku. Ja nyt, olkaa varmat, että yritätte tulla keskiviikkoiltana. Kuinka moni nauttii tämän Kirjan pyhäkoulu opetuksesta? Kiitoksia, se on hienoa.

199 Nyt haluan lukea Apt. 2. luvusta, alkaen jakeesta 32:

Tämän Jeesuksen on Jumala nostanut ylös, josta me kaikki olemme todistajia. (He tiesivät sen.)

Sen vuoksi ollen Jumalan oikealla kädellä korotettu, ja saatuaan Isältä Pyhän Hengen lupauksen, hän on vuodattanut tämän, jonka te nyt näette ja kuulette.

200 Kuunnelkaa, kun hän nyt puhuu Daavidista, joka oli yksi enkeleistä:

Sillä Daavid ei ole astunut ylös taivaisiin: vaan hän sanoo itse, HERRA sanoi minun Herralleni: Istu sinä minun oikealle kädelleni,

Kunnes minä teen sinun vihollisesi sinun jalkajakkaraksesi.

Daavid ei voinut mennä ylös; hän oli hiehojen ja vuohien ja lampaiden vuodatetun veren alla. Mutta nyt hän voi nousta; hän on Herran Jeesuksen Veren alla. Sillä he vain odottivat tuota Verta, koska Se tulisi voimaan, koska Kristuksen Veri tulisi voimaan, ja kaikki ne, jotka kuolivat hyvässä suosiossa, nousivat ylös. Kyllä, ja nousivat Kirkkauteen.

201 No niin, kuunnelkaahan:

Sen vuoksi tietäköön koko Israelin huone varmuudella... (Kuunnelkaapa tätä) *...että Jumala on tehnyt tämän saman Jeesuksen, jonka te olette ristiinnaulinneet, sekä Herraksi, että Kristukseksi.*

Mitä te siihen sanotte? Onko Hän kolminaisuuden kolmas persoona; tai onko Hän koko kolminaisuus? Hän on koko Jumaluuden täyteys, ruumiillisesti.

202 Ei ole mitään sellaista asiaa kuin kolme Jumalaa: Jumala Isä; Jumala Poika; ja Jumala Pyhä Henki. Sitä ei ole edes Kirjoituksissa, ei missään, missään sitä ei ole. Missään meitä ei ole koskaan käsketty kastamaan: nimessä Isän; ja nimessä Pojan; ja nimessä Pyhän Hengen; ei missään Kirjoituksissa. Se on katolinen uskontunnustus, eikä se ole protestanttiseurakuntaa varten. Pyydän ketä tahansa näyttämään minulle yhdenkin Kirjoituksen, missä joku henkilö olisi koskaan kastettu millään toisella tavalla kuin Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Tulkaa ja näyttäkää se minulle, ja minä ripustan selkääni kyltin: "Tekopyhä, ja väärä profeetta,

ja väärä opettaja", ja kuljen läpi katujen. Siellä ei ole mitään sellaista asiaa. Koskaan ei ketään kastettu sillä tavalla! Se on katolinen uskontunnustus, eikä protestanttinen oppi.

203 Matt. 28:19, te sanotte: "Jeesus sanoi: 'Menkää sen vuoksi kaikkeen maailmaan ja opettakaa kaikkia kansoja, kastamalla heidät nimessä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen.'" Oikein.

Mutta ei nimessä Isän; nimessä Pojan; ja nimessä Pyhän Hengen. Nimessä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen. Nimessä, ei nimissä. Isä ei ole mikään "nimi". Kuinka moni tietää sen? Kuinka monta isää täällä on? Kohottakaa kätenne. Kuinka monta poikaa täällä on? Kohottakaa kätenne. Hyvä on. Mikä nyt on teidän nimenne? Ei isä, poika tai ihminen.

204 Eräs tarkka kolminaisuusopin nainen sanoi minulle kerran: "Veli Branham, mutta Pyhä Henki on nimi."

205 Minä sanoin: "Pyhä Henki ei ole mikään nimi. Pyhä Henki on se, mitä Se on. Se on Pyhä Henki, eikä nimi." Se on se, mikä Se on. Minä olen ihminen, mutta minun nimeni ei ole ihminen. Minun nimeni on William Branham. Niinpä, jos Hän sanoi: "Menkää sen vuoksi ja opettakaa kaikkia kansoja, kastamalla heidät nimessä Isän, ja Pojan ja Pyhän Hengen."

206 Niin Pietari sitten kymmenen päivää myöhemmin sanoi: "Tehkää parannus..." Kuunnelkaapa nyt tätä:

> *Ja, kun he kuulivat tämän, tunsivat he piston sydämissänsä, ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: Miehet ja veljet, mitä meidän tulee tehdä?*
>
> *Sitten Pietari sanoi heille: Tehkää parannus, jokainen teistä, ja ottakaa kaste Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, ja te olette saava Pyhän Hengen lahjan.*

207 Tekikö Pietari silloin jotakin, mitä Jeesus ei ollut käskenyt häntä tehdä? Hän ei ollut hämmingissä! Me olemme niitä, jotka ovat hämmingissä.

208 Apt. 2:38, juutalaiset kastettiin Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä, upottamalla.

Apt. 8, kahdeksannessa luvussa, me näemme kuinka Filippus meni ja saarnasi samarialaisille ja kastoi heidät Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä; samarialaiset.

Apt. 10:49:ssä, Pietari käski kastaa pakanat Herran Jeesuksen Kristuk-

sen Nimessä.

209 Paavali, Apt. 10:5, kuljettuaan Efeson yläranniikon kautta löysi sieltä opetuslapsia. He olivat baptisti-opetuslapsia. He olivat joka ainoa, baptisteja. Heidät oli käännyttänyt eräs baptistisaarnaaja nimeltä Apollos. Hän oli baptistisaarnaaja ja todisti Raamatulla, että Jeesus oli Kristus. Ja Paavali sanoi heille: "Oletteko saaneet Pyhän Hengen sen jälkeen, kun tulitte uskoon?"

210 He sanoivat: "Me emme tiedä onko mitään Pyhää Henkeä olemassakaan."

211 Hän sanoi: "Miten teidät sitten kastettiin?"

212 He sanoivat: "Meidät kastoi sama mies, joka kastoi Jeesuksen siellä vesilammikolla, ja se riittää."

213 Paavali sanoi: "Se ei toimi nyt. Teidät täytyy kastaa uudestaan." Ja Paavali käski heidät kastettaviksi uudestaan Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Laski kätensä heidän päälleen, ja Pyhä Henki tuli heidän yllensä. Oikein. Kyllä vaan.

Se on oleva valoisaa ehtoo ajassa,
Polun kirkkauteen olette varmasti löytävä.
Veden tiessä, se on Valo tänään,
Haudattuna kalliissa Jeesuksen nimessä.
Nuoret ja vanhat, tehkää parannus kaikista synneistänne.
Pyhä Henki on varmasti tuleva sisälle.
Ehtoovalo on tullut,
Se on tosiasia, että Jumala ja Kristus ovat yksi.

214 Sitä Raamattu sanoo. Se on oikein. Se on tuo hetki: on aika, että meidän pitää tehdä parannus.

215 Sanokaa, huutakaa, kun olette saaneet kastealtaan valmiiksi. Ja me tulemme… [Veli sanoo: "Me olemme valmiit."] Oletteko valmiit? Hyvä on, voitte vetää verhot syrjään.

216 Herra siunatkoon nyt teitä, kun veli suorittaa kastepalvelun. Voitteko te kaikki nähdä tämän? [Veli Orman Neville kastaa uskovia.]